

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXVIII. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

stici clara luce aliquando circumfusum repererint. Illud vehementer in eo admirati sunt alii, quod absentum cogitata ita quandoque enucleatè aperuerit quasi eorum corde, ac membris introspectis.

XXVIII. DIE IVLII.

P. QVINTINVS
CHARLARTVS.

1. Iulij Bel.
g. Torna-
di. 1556.

QVINTINUM ante Societatem quoque initam fama summæ virtutis celebravit quæ aliquibus ad fidem orthodoxam inuitamentum fuit. A Sancto Patre Ignatio Collegij Romani Rector renunciatus, ad omnia ubique idoneus magno animarum studio flagravit. Pro quodam, qui SS. Eucharistiam pedibus impie subiecerat, voluntariam sibi vniuersitatem à carnibus abstinentiam indixit, siue ut iniuriam diuino illi Angelorum pani factam quoquomodo sacerret; siue, ut impium illum conuertet. Ab hereticis nonnullis ad necem fraude petitus est; odio inde natu, quod illum tam studiosè rem Catholicam agere indignarentur. Prædixit se prope diem moriturum. Idem alteri cvidam ex verò est vaticinatus. Et verò mortem ipse breui obiit eam, quam heroës obeunt in opere charitatis apud Iue contactos. Supra illius, & sociorum duorum sepulchrum ciuium quidam lumina & splendores sibi videre sunt visi. Ludouicus Blofius Abbas aiebat eius exemplum rei Catholicæ amplificandæ plus profuisse quam Ecclesiastæ pro pulpitib; militesque in campo profuerint. Heretici aiebant, in Patre illo nihil esse quod displicere possit, nisi quod esset Papista, siue Catholicus. Tornaci eum esset Canonicus, domini aliquando sine pallio, siue tunica aliàs, nonnunquam sine cal-

ceis redibat, cum ea obuio petenti, ac seminudo pauperi cuiquam dedisset. Noctu domos pauperum verecundorum visebat, S. Nicolai exemplo in eos liberalis: & cum sua iam dedisset, alios ad id genus eleemosynam liberanter faciendam inuitabat, vrgebat, peruincebat.

Eadem.

P. FRANCISCUS
CORDVBENSIS.

Filius Ducis Cardouæ, & Segoruæ marchionis Comarensis, dignus P. Balthasare Aluarez magistro tyro. Triclinium, præ teneritate intimæ demissionis, positis humi genibus verebat, pavimentum osculis, & lachrymis veneratus. Ingenti animi granditate contemnebat quicquid honorum æstimat Mundus insipiens, publicos de vanitate triumphos agens contemplatione sui palam nobili, etiam Salmanticae in oculis vniuersitatis, cuius Rector olim fuerat. Si à quopiam minoris se fieri aduerteret, cum illo agebat longè frequentius, atque libenter. In tertia probationis anno cum è pago porcellos Villagartiam ageret ac eorum unum fessum videret, eum in nobiles illos humeros sublatum portauit; ut olim in monte Cassino. Carolumannus: domi quoque haram illi, aliosque ipse crudis lateribus exterruit aluitque: idque sole ardente. Inde illi febris, & mors.

Hispanus
Villa=Gar-
tia 38. Iulij
1580. Soc. 2.

Humil.

I O A N N E S
ORTVNIUS SCHOL.

Hisp. Salmaricæ,
stat. 13.
Soc. 9.

Obed.

DE hoc aiebat eius in tyrocinio magister magnus ille Balthasar Aluarez; nunquam se in anachoreta rum veterum virtis grandiora iis legisse quæ in Ioanne illo vidisset. Obedientia cæcæ insignia in illo exempla fuere; ut cum expectare iussus, sub di o persistit cælo asperrimo, niue cadente; persistitus totâ nocte, nisi repertus tandem, & auocatus fuisset. Iussus certæ hortuli parti tres sitalas quoti-

die aspergere, id præstitit etiam iis diebus quibus copiosus imber cadebat. Examinis particularis tanta illi cura, vt eum libellum etiam æger in lectulo secum habuerit, nec examen omiserit usque ad penultimum vitæ diæ. Cum à chirurgo lanienâ misera bili cruciaretur, & chirurgus & medicus heroicam in illo patientiam stu puere. Aiebat se non mettere mortem de Dei manibus venientem, nec dolore terreri. Opiniò est, per omnem vitam ab illo nihil commissum quod existimari posset esse mortale peccatum. Diem eius mortis nequid compri.

XXIX. DIE IVLII.

P. I O A N N E S
MANVEL.

29. Iulij His-
panus To-
leti. 1586.
stat. 16.
Soc. 34.

Charitas.

Præsentia
Dei.
Humil.

Mortific.

Preter scientiam, & mores Angelicos charitas in illo præstans eluxit. Toleti Domui professæ cum præcesset, neque nisi tres domi panes esse audiret, iussit tamen pauperi horatō panem flagitanti vnum ex illis dari. Vnâ ferè ante quām ad tricliniū cundi tempus esset horâ, venit ad portam cum panibus adolescens, & Accipe, inquit nostro cuiquam, panem hunc; nec enim habent quo vescantur. Rogatus adolescens, à quo esset misfus; negauit id seiri debere; & abijit. Cujdam è sociis hæc in mandatis dedit, cum præcesset: Quoties mihi obuius fies, toties me admone ut Dei meminerim: Et vesperi quotidie mihi refer quid eo die in me quod emendari debeat notaueris; & me coarcte ut magister discipulum. Id quod quid accuratius præstabat is quæ id agere iusserat, eò Ioannes vberiores illi gratias referebat. Caninâ, quam

vocant, fame aliquando cruciatus, illam non nisi frusto panis cibarij, & aquâ mitigabat; neque medicinas maioris pretij admittebat vñquam, cum diceret; debere nos, debere hoc legibus nostris, ve verè pauperes & simus, & etiam videamur. Orādi assiduitas omne tempus quod necessariis occupationibus non dabatur, obtinebat. Vnde ad lāxanda orandi otia, vnâ horâ post alios cubitum concedebat, & ante alios vnâ horâ surgebat. Magnæ sibi utilitati esse experiebatur quoddam exercitium quo vti solebat quadrifariā 1. Omnia le in præsentis Dei oculis age re cogitabat. 2. quicquid videbat, vel audiebat, ad eum referebat. 3. E singulis introspectis inueniebat materiam de Deo cogitandi, & semper ac vbiique gratias ei agendi. 4. Deo præ senti omnia quæ aggrediebatur offerebat; & opere peracto eadem examinabat. Ex hoc hauiisse creditur etiam lumen ad futura quædam prædicta. Ferdinandi de Auila tunc infantis auia dixit se ad concionem di curum